Книга пророка Ісаї 31

Проти союзу з Єгиптом

1 Горе тим, що йдуть по допомогу в Єгипет, що покладаються на коней, що надіються на колісниці, бо їх, мовляв, багато, та на кінноту, бо вона, мовляв, вельми сильна, а на Святого Ізраїлевого не зважають, Господа не шукають!

2 Та він же мудрий; він нашле лихо, і слів своїх він не відкличе; він устане на дім безбожних і проти допомоги злочинців.

3 Таж єгиптяни - люди, а не Бог, і коні їхні - тіло, а не дух. І як Господь простягне руку свою, то й помічник спіткнеться, і той, кому допомагав він, повалиться, і всі вони загинуть разом.

4 Бо так сказав Господь до мене: «Як реве лев або левеня над здобиччю своєю, і хоча б ціла юрба пастухів зібралася проти нього, крику їхнього не боїться, галасу їхнього не страхається, так Господь сил зійде воювати на гору Сіон і на його пагорб.

5 Як птахи, що літають, розпростерши крила, так Господь сил захистить Єрусалим; захистить, визволить, пощадить і врятує.

6 Вернітесь, о сини Ізраїля, до того, проти кого ви так дуже збунтувалися!

7 Бо того дня кожен відкине свої срібні кумири й свої золоті кумири, що ваші руки вам самим на гріх наробили.

8 Ашшур упаде не від меча чоловіка, і пожере його не меч людини: він буде від меча втікати, юнаки його рабами стануть.

9 Його скала втече від страху, князі його кинуть знамено», - слово Господнє, що на Сіоні має свій вогонь, і свою піч у Єрусалимі.